

staffen, at de ikke selv rigtig tør bruge den. Da vi sidste Gang behandlede den militære Straffelov, traadte den høitærede Marineminister, der den Gang kun var det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (N. Navn), op og fortalte os, at der i en Snees Aar ikke var anvendt korporlig Straf paa Skibene, hvor jeg dog skulde antage, at den særlig skulde anvendes. Og de ere ligeledes i Forlegenhed med de andre Straffe, thi vi have jo heldigvis faaet en Hærorning, hvorefter ogsaa deres egne Sønner skulde dannde Soldat, og de have ikke Lust til, at deres egne Sønner skulde have det altsfor ilde. Det kan altsaa ikke nytte at anstille denne Sammenligning. Jeg skulde tro, at netop Høire selv er meget i Nød med at faae en Straffelov, fordi de staa i lige saa stor Forlegenhed som vi baade paa det ene og paa det andet Omraade med den Straffelov, vi have. Det er heldigt, at vi have en saadan Straffelov, der er saa barbarisk, at de Vedkommende ikke kunne bruge den fuldt ud. Men naar det er saaledes, er det en Grund for mig til paa ingen Maade at gaa ind paa ikke alene at give, hvad de Herrer forlange, fuldt ud, men endog at give mere, thi saa forekommer det mig, at Benltre er stillet paa et Punkt, hvor man kunde opnaa en langt bedre Overenskomst end den, der nu foreligger. Det kan ikke nytte at sammenligne dette Kompromis med Krigsartiklerne fra 1683, som gjælde den Dag i Dag, thi Tidsaanden er kommen til og forhindrer enhver Sammenligning, og det, siger jeg, er en Grund til, at Benltre bør blive staaende paa sit gamle Standpunkt, thi saa skulde de Herrer nok være nødt til at komme til os. Naar de nu vilde have os til ikke alene at gaa ind paa de korporlige Straffe men ogsaa den arbitrære Band- og Brødstraf, saa er der virkelig ingen Grund til at tage derimod og endda være glad til.

Ordføreren (Bojzen): Jeg skulde ikke have taget Ordet og mindst for at imødegaa det ærede Medlem, der nu satte sig, hvis han ikke havde benyttet nogle Dplysninger, som idag ere komne Udvalget i Hænde, paa en Maade, som det forekommer mig rigtigt strag at oplyse Forsamlingen om. Vi have ubedt os fra den ærede Krigsminister en Opgivelse om, hvorledes, i hvilket Niemed og tilnærmedesvis i hvilket Omfang Disciplinærmidlerne ere blevne anvendte, og med Hensyn hertil har Udvalget modtaget Dplysninger, navnlig fra Afdelinger under første Generalkommando. Det er disse, som det ærede Medlem benytter til at berette Thinget, at 1200 eller 1260 arbitrære Staffe vare blevne anvendte ved en enkelt Afdeling i Skoletiden. Det er vanskeligt at give det ærede Medlem saadanne Dplysninger i Hænde, naar han ikke er istand til at kunne benytte dem korrekt; der er nemlig en meget væsentlig Forskjel imellem Disciplinærstraffe

og arbitrære Straffe. Det er dette, som jeg skal oplyse, idet jeg skal tilføje, at Udvalget ligeledes har ubedt sig Dplysninger angaaende de Straffe, der ikkendes saavel disciplinært og arbitrært som ved Krigsretsdom. Disse Dplysninger ere ikke endnu komne til os; men der foreligger fra Marinens Side en saadan Række af Dplysninger, som ogsaa i og for sig ere talende nok, og jeg slutter deraf, hvad der jo ogsaa ad anden Vej vil være Afskillige af de Herrer bekendt, at de Dplysninger, vi kunne vente fra den høitærede Krigsministers Side, ville tale i samme Retning som de alt fra Marineministeriet fremkomne og navnlig være til Dplysning om, hvorledes vi i Virkeligheden ere stillede ligeoverfor den Tidsaand, der, som det ærede Medlem paaberaabte sig, skulde have umuliggjort Anvendelsen af korporlige Straffe. Hvis vi havde levet i et Samsund, hvor Opfattelsen af korporlige Straffes Anvendelse var af den Bestaaffenhed, at de i Grunden praktisk var umuliggjorte for de militære Myndigheder, vilde jeg have været tilbøielig til at være enig med det ærede Medlem, naar han siger, at det saa ikke har Stort at betyde, naar disse Straffe staa i en fra 1683 gjældende Lov. Naar de vare af den Bestaaffenhed, at de ikke lode sig anvende og ikke bleve anvendte, saa har det ikke Stort at betyde, om vi ventede en lang Tid for mulig at faae Mere gjennemført af, hvad vi maatte ønske paa dette Omraade. Men, mine Herrer, der ere det ærede Medlem fra Ribe Amts 3die Valgkreds og maaste flere end ham i en ganske overordentlig Grad i Vilderede ligeoverfor den virkelig bestaaende Tilstand, thi det er saa langt fra, at Tidsaanden har udviklet sig imod Anvendelsen af korporlige Straffe, at tværtimod det Mobsatte er Tilfældet; Krumslutning har været afflattet ikke mindre end to Gange administrativt, men er bleven indført paany ad samme Vej, og Erfaringen viser i de senere Aar, at dens Anvendelse er bleven hyppigere og hyppigere for hvert Aar, der er gaaet. Sidste Gang, vi behandlede den militære Straffelov, oplystes det fra Marinens Side, at man ikke behøvede at lægge saa stor Vægt paa Afstæffelsen af Lampen, da den i en lang Række af Aar slet ikke var bleven anvendt, men de Dplysninger, der foreligger os nu, vise, at dette heller ikke er Tilfældet længere, thi nu gaar Lampen ganske rask. Jeg vil ikke sige, at det er i noget stort Omfang, at den anvendes, men det er tydeligt, at dens Anvendelse er tiltagen, ligesom ogsaa Anvendelsen af Bøiestraffen, og det er mig bekendt, at Anvendelsen af Krumslutning og Nottingslag, i det Hele taget af korporlige Straffe, er tiltagen i en ikke ringe Grad i de sidste Aar. Det er altsaa en fuldstændig Misforstaaelse, naar de Herrer tro i vore Dage at kunne paaberaabe sig Tidsaanden mod Anvendelsen i Praxis af legemlige Straffe. Der er intet Andet at gjøre end at for-